

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

(Εκδομένη κατά Βασιλικήν διαταγήν και διευθυρομένη παρά Δ. Αρσέλιου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1837.

25 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) του κλητήρος των πρωτοδικών Αργολίδ. και Κορινθ. — 2) τής επί των εξετάσεων επιτροπής των δικηγόρων. — 3) του παρά τοις εν Ναυπλίω εφέταις εισαγγελέως. — Απόφασις πολιτευτικῆς ούσιας ἐκ τῆς δικηγορίας τῶν ἐν Χαλκίδι πρωτοδ. — Πρωτόγραμμα 1) του προέδρου τῶν ἐν Καλαμικῆς Πρωτοδ. — 2) του προέδρου τῶν ἐν Σύρω πρωτοδ. — Εντάγμα α 1) του παρά τοις ἐν Σύρω πληρωμ. ἀνακριτοῦ. — 2) του παρά τοις ἐν Σπάρτῃ πληρωμ. ἀνακριτοῦ. Κλητήριον ἐπί τῆς α — του παρά τοις ἐν Λαμικῆς πληρωμ. δ. ἀνακριτοῦ.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. πρωτοκόλ. 518). 1) (Πρ. 363). (Δι)

Ἐκθεσις κατασχέσεως.

Ὁ κλητῆρ τοῦ πρωτοδικείου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 178 ἐκτελεσθῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν χρονολογουμένης τὴν 18 Αὐγούστου ε. ἔτους δυνάμει τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν διοικητικῶν ταμικῶν Ἀργολίδος, χρονολογουμένη τὴν 3 Σεπτεμβρ. ε. ἔτους, παραλαβὴν τὸν δημαρχ. πάρεδρον κύρ. Διμπέρην Γιαννακόπουλον, μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως τοῦ δήμου Ναυπλίας κυρίου Στέλιου Λαζίνη, μετέβην εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀθωνος κειμένην ἰδιόκτητον ὑπ' ἀριθ. 32 οἰκίαν τοῦ κυρίου Αναγνώστου Καρχαγιανοπούλου κατοικοῦ Ναυπλίας, γενεαζούσαν πρὸς ἀνατολῆς μετὰ τὴν οἰκίαν Ν. Παναροπούλου, πρὸς δυσμᾶς μετὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Δημοτοῦλου, πρὸς ἄρκτον μετὰ δημοσίον ὁδὸν, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μετὰ τὴν οἰκίαν τῆς χήρας Παντζερχοπούλας, καὶ κατέσχον αὐτὴν διὰ τὸ τέλος τοῦ νόμιμα πληρωθῆν τὸ δημόσιον δραχ. 9,225 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν δικαστικῶν δικηγορικῶν καὶ λοιπῶν γινομένων καὶ γενισομένων νομίμων ἐξόδων, μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως ὅλου τοῦ χρέους.

Κινῆν δὲ χάρις δουλείας δὲν ἐπίκειται εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος κατασχεθεῖσαν οἰκίαν, ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιφωνείας τῆς καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐσημαιώθησαν παρὰ τοῦ δημαρχ. παρέδρου καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος ὡς ἐφεξῆς.

Καταμετρηθεῖσα δὲ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκίαι. εὐρέθη μέτρα Γαλλ. τῆς τεκτονικῆς 140 20/100 ἐξετιμηθῆν τὸ καθέκαστον ἀνά δραχ. 90 τὸ ὅλιν αὐτῆς γῆς καὶ ὕλης δραχ. 12,618 ὡς ἔγγραφα.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 967 τῆς πολ. δικον. προσδιορίζεται ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκίας μετὰ ὀκτώ ἐβδομάδας ἀπὸ τὴν δημοσιευσιν δις διὰ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, ἡμέραν τὴν τότε προσεγγῆ κυριακὴν ἢ ἑορτήν.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 967 τῆς πολ. δικονομίας, ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐδιορίσθη εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Λουδοβίκου, θέλει δὲ ἀρχίσαι μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς δωδεκάτης ἐπιμεσημβρίας, παρόντος καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐνταῦθα εἰρηνοδίκου ἢ συμβουλευτογράφου, κηρύττοντος τοῦ δημοσίου κήρυκος ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ προφορικῆ κοινοποιήσεως διὰ κηρύξεως κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήθειαν κατὰ τὸ ἀρθ. 961 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρ. 3 Ὀκτωβ. Γ Β. διατάγματος προσφέρθη ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν τιμὴ διὰ τὴν κατασχεθεῖσαν οἰκίαν δραχ. 4,000, ἡ τιμὴ δὲ αὐτὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς ἐπὶ πρώτῃ προσφορᾷ.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλου τοιχοκωληθῆ εἰς τὸ ἐνταῦθα εἰρηνοδικεῖον εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Λουδοβίκου εἰς τὴν κατασχεθεῖσαν οἰκίαν καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ὀρειλέτην Κ. Α. Καρχαγιανόπουλον, καὶ θέλει δημοσιεῖσθαι δις διὰ τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν διοικητικῶν ταμικῶν Ἀργολίδος διὰ προσαγωγῆς ἐνδὲς ἀντιτύπου τοῦ φύλλου τούτου κατὰ τὸ ἀρθ. 970 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 974 τῆς πολ. δικον. ἡ κατακύρωσις τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκίας θέλει γίνεαι πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Σεπτεμβρίου 1837 ἡμέραν πέμπτην ὥραν πρώτην μ. μ. Ναυπλία.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν τῆς γεγονείας κατασχέσεως περὶ τῆς πρώτης δηλοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος κατασχεθείσης οἰκίας, ἐσυντάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις, ἥτις ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ δημαρχ. παρέδρου καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος ἀπό των τῶν διαδίκων.

Ὁ Δημαρχ. πάρεδρ. Α. Γιαννακόπουλος.

Ὁ ἀρχιτέκ. Στέλιος Λαζίνη. Ὁ κλητῆρ Στ. Δαμάλας.

(Αριθ. πρωτοκόλ. 598.)

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν Δικηγόρων Ἐπιτροπῇ, Διηλοποιεῖ

Ὅτι, κατὰ τὸ νόημα τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) Βασιλικῶν Διατάγματος, αἱ ἐξετάσεις τῆς τετάρτης, τριμηνιαίας τοῦ ἔτους 1837 τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγόρου θέλει ἀρχίσαι τὴν εἰκοστὴν τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ Πρόεδρος: X. ΚΛΟΝ ΡΗΣ.
Δ. Γ. ΣΟΥΤΙΟΣ.
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.
Κ. Ι. ΠΙΤΣΗΣΟΣ.
Σ. Π. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 2490.)

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 582.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐρέταις εἰσαγγελεὺς Διηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Τριπόλει συνέδρων διὰ τῆς ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (ε. ε.) ὑπ' ἀρ. 65 ἀποφάσεώς του κατεδίκασε τὸν Μητρον Κωνσταντίνου Καλομοῖρη Μύρμιγκα, στρατιώτην, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Σούρπι τῆς Λεβαδίας, εἰς ὅκτῳ ἐτῶν εἰρκτὴν, δυνάμει τῶν συνδιασμένων ἀρθρῶν 293 §. 1, 87 καὶ 49, §. 3, τοῦ ποιν. νόμου, ὡς ἔνοχον τοῦ ὅτι, τὴν νύκτα τῆς 22-23 Ὀκτωβρίου 1836 ἔχων ἐκ μέθης οὐσιωδῶς τεταραχμῆν καὶ ἠλαττωμένην τοῦ λογικοῦ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐντελῶς ἀποκλεισμένην, ἐφόνησεν ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ Σούρπι ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὀργῆς τὸν Ἰωάννην Ἰμπρον.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1 Νοεμβρίου 1837.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ΔΕΙΩΝ ΜΕΛΛΣ.

ΑΠΟΦ. ΠΟΛΙΤ. ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 295).

(Αριθ. πρωτοκόλ. 565.)
(Π. 383.)

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Α. Βούλγαρη προέδρου, Γ. Πραντοῦνα, καὶ Δ. Παπάγου, παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελεῶς Κ. Φαρμακίπουλου, καὶ τοῦ γραμματέως Π. Σπηλιάδου

Συνελθόν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν εἰκοστὴν πέμπτην λήγοντος μηνὸς Αὐγούστου, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς περὶ διαζεύξεως κατὰ διαφοράς τοῦ Χατζῆ Γιάννη Χατζῆ Ἀλεξίου κατοικοῦ Χαλκίδος, ἐνάγοντος παρόντος καὶ ἔχοντος ἀντίκλητόν του τὸν δικηγόρον Γ. Παπαμανόλην, κατὰ τῆς συζύγου του Βασιλικῆς Χ. Μιτυληναίας, κατοικοῦ ὡσαύτως ἐνάγομένης, μὴ ἐμφανισθείσης, παρισταμένης δὲ διὰ τοῦ ἀντικλήτου αὐτῆς Σ. Δαλιωνᾶ δικηγόρου.

Καταδίωξις καὶ καταδίκη ἐπὶ μοιχείᾳ τῆς εἰρημένης Βασιλικῆς Μιτυληναίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν παρῶσαν περὶ διαζεύξεως δίκην. Αὕτη κατηγορηθεῖσα ἐπὶ μοιχείᾳ παρὰ τοῦ συζύγου τῆς τὴν 11 Δεκεμβρ. 1834 ἐνώπιον τοῦ μηκέτι ὑπάρχοντος ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας

παρὰ τῷ διαλυθέντι ἐγκληματικῷ δικαστηρίῳ τῆς Χαλκίδος, ἐδικάσθη παρὰ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸ δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 15 Μαΐου 1835 ἀποφάσεώς του, ὑπ' ἀρ. 59 κατεδικάσθη διὰ τὸ ὅποιον ἐκατηγορήθη ἐγκλημα εἰς εἰς ἔτους φυλάκισιν.

Διὰ τοῦτο ὁ σύζυγος τῆς καταδικασθείσης ἐζήτησε διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου του ἀπὸ τὴν σύζυγον αὐτὴν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὴν 18 Φεβρουαρίου 1837 ἔγεινεν ἡ περὶ ἐνώσεως ἀπόπειρα, τῆς ὁποίας ἀποτυχούσης, ἐξεδόθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἢ ὑπ' ἀρ. 51 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου, διατάσσουσα τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν τῆς περιλήψεως τῆς ἀναφορᾶς τοῦ αἰτούντος τὴν διαζεύξιν κατὰ ἐπιμελείαν τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἤτε τοιχοκόλλησις καὶ δημοσίευσις εἰς τὸν ἀριθμὸν 417 τῆς ἐφημερίδος, ἡ Ἀθηναῖα, τῆς 8 Μαρτίου 1837, καὶ τὴν 27 Ἀπριλλίου τοῦ παρόντος ἔτους ἐκίνησεν ὁ αὐτός, Χ. Γιάννης Χ. Ἀλεξίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ τοῦ ἀντικλήτου αὐτοῦ Γ. Παπαμανόλη ἀγωγὴν κατὰ τῆς ἰδίας συζύγου του ζητῶν 1, τὴν διαζεύξιν τοῦ γάμου του, ἀπὸ τὴν εἰρημένην συζύγον του 2, τὴν ἐπιδίκασιν εἰς αὐτὸν τῆς προικῆς καὶ ἀπάσης τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ 3, τὴν καταδίκην τῆς εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσα ἐκ τῆς αἰτίας του ἀφῆρεσεν πράγματα ἐν καιρῷ τῆς μετὰ τοῦ χωροφύλακος δραπέτευσεώς της.

Ἀκούσαν κατὰ τὴν δικάσιμον τὸν ἀντίκλητον τοῦ ἐνάγοντος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρατάσειόν του, ζητούντα ὡς εἰς τὴν ἀγωγὴν του, προσέτι δὲ ν' ἀφεθοῦν εἰς τὸν πελάτην του καὶ τὰ τέσσαρα τέκνα γεννηθέντα ἐκ τοῦ γάμου τούτου καὶ τῆς συζύγου του Βασιλικῆς Μιτυληναίας καὶ νὰ ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ πελάτου του καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἢ εἰς Μιτυλήνην περιουσία τῆς Βασιλικῆς Μιτυληναίας.

Τὸν Σ. Δαλιωνᾶν παραδεχόμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς πελάτιδος του τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου αὐτῆς ἐκ τοῦ συζύγου τῆς Χ. Γιάννη Χ. Ἀλεξίου, ἀντιτείνοντα δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐπιδίκασιν εἰς τὸν ἀντιδικόν της τῆς προικῆς καὶ λοιπῆς περιουσίας, τῆς πελάτιδος του, καὶ εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως ὑφαιρηθέντων πραγμάτων, λόγῳ ὅτι αἱ αἰτήσεις αὐταὶ εἶναι συνήθεις ἀγωγαί, καὶ δὲν δύνανται νὰ συνδικασθῶσι μετὰ τὴν ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως συνοπτικὴν οὖσαν, μὴ προσηγήσεως ἀποπειρας συμβιβασμοῦ, καὶ διότι δὲν ἔχει ὁ πατὴρ τίτλον νὰ διεκδικηθῇ δικαίωματα τῶν τέκνων του, πολὺ δὲ μᾶλλον καθέσθον εἰς τὴν προδικασίαν ὑπὲρ αὐτῶν δὲν ἔκαμεν ἀπαιτήσιν τινα, ζήτησαντα διὰ ταῦτα τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδικοῦ του, καθέσθον ἀφορὰ τὰς λοιπὰς, ἐκ τῆς τοῦ διαζυγίου ἀπαιτήσεως.

Τοῦ ἀντεισαγγελεῶς ἀγορευτάντος περὶ τοῦ παραδ. κτοῦ τῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου αἰτήσεως, καὶ τοῦ

μη παραδεκτῶν τῶν λοιπῶν ἀπαιτήσεων ὑποκειμένων εἰς συνήθη διαδικασίαν, καὶ οὐχί εἰς συνοπτικὴν, ὡς εἶναι ἡ τῆς διαζεύξεως ἀγωγή.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς δημογραφίας ἔγγραφα.

Σχεθεὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ Χ. Γιάννη Χ. Ἀλεξίου περὶ διαζεύξεως.

Ἐπειδὴ, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 135 ἀποδεικτικῶν τοῦ κλητῆρος τοῦ δικητοῦ τούτου Ἰωάν. Στεργίου ἡ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837 περιληψίς τῆς ἀναφοράς τοῦ Χ. Γιάννη Χ. Ἀλεξίου κατὰ τῆς συζήτου του Βασιλικῆς Μιτυληναίας ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδωρισμένα μέρη, καὶ καταχωρήθη εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 417 τῆς 8 Μαρτίου 1837 ἐφημερίδα τῆς Ἀθήνῃς, ὁ δὲ ἀναφερόμενος Χ. Γιάννης Χ. Ἀλεξίου ἐκίνησε τὴν ἀγωγὴν του κατὰ τῆς συζήτου του τὴν 27 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπομένως ἐξεπληρώθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 683 ἀριθ. 1 καὶ 685 § 1 τῆς πολ. δικονομίας, περὶ τοιχοκολλήσεως, καὶ δημοσιεύσεως τῆς ἀναφοράς, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀγωγῆς.

Ἐπειδὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 15 Μαΐου 1835 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, ἡ Βασιλικὴ, γυνὴ τοῦ εἰρημένου Χ. Γιάννη Μιτυληναία ἐκπρόχρητο ἐνοχος μοιχείας, ἡ δὲ περιστάσις αὐτῆ διδὲ γώραν, καὶ εἶναι αἰτῶν διαζεύξεως (Ἀρμεν. βιβλ. Δ'. τίτλ. IV. Πανδ. βιβ. XXIV τίτλ. II de divorci trepudiis.

Ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ Χ. Γιάννη, περὶ τοῦ νὰ μείνουν εἰς αὐτὸν τὰ τέσσαρα τέκνα του γεννηθέντα μετὰ τῆς ῥηθείσης Βασιλικῆς Μιτυληναίας.

Ἐπειδὴ ὅποταν ἡ μήτηρ διδῆ αἰτίαν εἰς διαζεύξιν τα τέκνα πρέπει νὰ μείνουν, καὶ ν' ἀνατραποῦν παρὰ τοῦ πατρὸς (Πανδέκτας de divorci trepudiis Νεαρά CXVII Κεφ. VII) ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ αἰτία τῆς διαζεύξεως ἐδόθη παρὰ τῆς μητρὸς διὰ πράξιν οὕσαν τοιχῆς φύσεως, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ εἰς τὴν μητέρα τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς ἐκείνης, καὶ τὴν διατήρησιν τῶν κοινωνικῶν χρεῶν, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς, ἠθικὴν ἀνατροφὴν σύμφωνον μὲ τὰ κοινωνικὰ καὶ θρησκευτικὰ χρέη ἐκάστου πολίτου, καὶ μᾶλλον ὑπάρχοντος μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς ἐνὸς ἀνήκοντος εἰς τὸ ἕκλυ φύλον, λόγῳ, διὰ τὸν ὅποιον ἤθελεν ὑποχρεωθῆ τὸ δικαστήριον νὰ παραδεχθῆ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου ὡς πρὸς τὰ τέκνα του, καὶ ἂν περὶ τούτου δὲν ὑπῆρχε νόμος.

Ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ Χ. Γιάννη Χ. Ἀλεξίου τοῦ νὰ ἐπιδικασθῆ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ τέκνα του ἡ προίξις καὶ ὅλη ἡ περιουσία τῆς συζήτου του.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγή περὶ δικαιομάτων τοιαύτης φύσεως ἐπὶ τῆς προκίσεως τῆς συζήτου δὲν δύναται νὰ συζητηθῆ καὶ νὰ συνδικασθῆ ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ἀγωγῆς περὶ διαζεύξεως, διότι τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ τῆς προκίσεως δὲν γεννᾶται ἐκ τῆς αἰτήσεως περὶ διαζεύξεως, ἀλλὰ ἐκ τῆς ὀριστικότητος καὶ τελεσιδικίας τῆς ἀπο-

φάσεως, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ διάλυσις τοῦ γάμου Πανδέκτας βιβλ. XXIV τίτλ. Γ. desoluto matrimonio, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ δικασθῆ ἐπὶ τοιαύτης αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου, ἡ ἐξέτασις ἐπὶ τῷ παρόντι, ἐὰν αἱ διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ μας νόμου (Ἀρμεν. βιβλ. δ. τίτλ. IV. § 19'. de divorci trepudiis οὗτοι ποινικαί, ἔχουν σήμερον τὸ κύρος των, καὶ εἶναι ἐφαρμοστέαι καταντῶν περὶ τῆς

Ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ Χ. Γιάννη Χ. Ἀλεξίου περὶ ὑποδότικως ἀφαιρεθέντων παρὰ τῆς συζήτου του πραγμάτων ἐκ τῆς οὐκίας του.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγή περὶ ἀφαιρεθέντων πραγμάτων οὕσα τυνήθης δὲν δύναται νὰ συζητηθῆ ταυτοχρόνως μὲ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς διαδικασίας περὶ διαζεύξεως οὕτη συνοπτικῆς, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 535 §. 2 τότε μόνον συγχροεῖται ἡ ἔνωσις πολλῶν ἀγωγῶν ὅταν δύναται νὰ συζητηθοῦν κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς διαδικασίας, αἱ δὲ εἰρημέναι ἀγωγαί ἔχουν κατὰ τὴν δικονομίαν μας διαφορετικὸν εἶδος διαδικασίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους,

Ἀποφασίζει

Α. Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ Χ. Γιάννη Χατζῆ Ἀλεξίου, καὶ τῆς Βασιλικῆς Χ. Μιχαλάκη Μιτυληναίας γάμον.

Β. Τὰ τέσσαρα τέκνα γεννηθέντα ἐκ τοῦ γάμου τούτου, τὰ ὅποια εὑρίσκονται σήμερον εἰς τὸν πατέρα θέλουν μείνει εἰς αὐτόν.

Γ. Ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα εἰς αὐτόν, ἂν θελῆ νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγὴν του ἐπ' ὀνόματί του, ἢ τῶν τέκνων του, περὶ δικαιομάτων, τὰ ὅποια νομίζει ὅτι ἀνήκουν εἰς αὐτόν ἢ εἰς τὰ τέκνα του, ἐπὶ τῆς προκίσεως τῆς μητρὸς των, καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας των.

Δ. Ὡσαύτως ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα εἰς αὐτόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἂν θέλῃ τὴν δίκην περὶ ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, συμμορφούμενος περὶ τούτου μὲ τὸν νόμον.

Ε. Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλλει τοιχοκολληθῆ καὶ δημοσιευθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 677 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὰ δικαίωματα τῆς παρούσης δίκης, οὕσης πένθητος τῆς Βασιλικῆς Χ. Μ. Μιτυληναίας, εἰς βάρος τῆς ὁποίας εἶναι, οὔτε σημειοῦνται οὔτε εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 37 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εικοσὴν ἕκτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοσῶ ὀκτακοσίου τριακοσῶ ἐβδόμου ἔτους, ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι πρωτοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΒΟΥΓΑΡΗΣ
Ὁ Γραμματεὺς Η. Σπηλιᾶδης.

Ὁ κλητὴρ τοῦ ἐν Χαλκίδι πρωτοδικείου Ἰ. Στέργιος παραγγέλλεται νὰ τοιχοκολλήσῃ εἰς τὰς πύλας τῶν καταστημάτων τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου, συμβολαιογραφείου καὶ εἰρηνοδικείου, ὡς διατάσσεται τὸ ἀρθ. 677 τῆς πολ. δικον. ἀνά τὴν ἀντίγραφον ἐκ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ ταυτοχρόνως δυνάμει τοῦ ἰδίου τούτου ἀρθροῦ νὰ ἀποσπῆ ἐν ὄψει πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελίων διὰ νὰ δημοσιευθῆ.

Ἐν Χαλκίδι τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1837.
Ὁ ἀντίκλητος τῆς πένθητος Βασ. Μιτυληναίας Σ. Δαλιανῆς Δικηγόρος.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Αριθ. έγγράφ. 110.)

(Αριθ. πρωτοκλ. 564.)

(Εξ. 38α).

1) 'Ο πρόεδρος τών εν Καλάμιας πρωτοδικών.

Δηλώνει ότι, τήν 8 ήμέραν από τής διά τής έφημερίδος τών Άγγελιών δημοσιεύσεως του παρόντος προγράμματος, θέλει δημοσιευθῆ ή διαθήκη του Παναγιώτου Γαρδέλη εκ Γιαννιτζάνικα τών Καλαμών.

Αντίγραφον του παρόντος διατάττει να τοιχοκολληθῆ εις τήν θύραν του δικαστηρίου τούτου, και εις τήν τελευταίαν κατοικίαν του διαθέτου, προς δε να δημοσιευθῆ και διά τής έφημερίδος τών Άγγελιών.

Εν Καλάμιας, τήν 23 Οκτωβρίου 1837.

Ο Πρόεδρος Γ. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.
Ο Γραμματεὺς Ι. Κρασσαῖ.

(Αριθ. έγγράφ. 180.)

(Αριθ. πρωτοκ. 570.)

(386 Εξ.).

1) 'Ο πρόεδρος τών εν Σύρῳ πρωτοδικών.

Δηλώνει, ὅτι

Εἴκοσι ήμέρας μετά τήν εις τήν έφημερίδα τών Άγγελιών καταχώρησιν του παρόντος προγράμματος, θέλει δημοσιευθῆ ή διαθήκη του αποβιώσαντος Γρηγορίου Αθανασίου, κατοίκου Ερμούπολεως.

Το παρὸν πρόγραμμα να δημοσιευθῆ διά τής έφημερίδος τών Άγγελιών και να τοιχοκολληθῆ εις τήν αἴθουσαν του δικαστηρίου.

Εν Σύρῳ, τήν 29 Σεπτεμβρίου 1837.

Ο πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
Ο Υπὸ γραμμῆς Π. Γ. Δημητρακόπουλος.

ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ.

(Αριθ. έγγράφ. 1353).

1) (Αριθ. Πρωτοκλ. 580.)

'Ο παρὰ τοῖς εν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Επειδὴ ὁ Κυριος Κασώρης ναύτης κατηγορεῖται ἐνεκα αἰκίων κατὰ του χωροφυλάκου Ιωάν Γιούρτη, συλληφθῆς δε ἐπ' αὐτοφόρῳ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Βασιλ. χωροφυλακῆς ἐδραπέτευσε, και ἀγνοεῖται ὁ τόπος, τής διατριβῆς του. Επειδὴ ἡ πράξις αὐτῆ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 308 §. 4 του ποινικοῦ νόμου.

Διούσας και τήν γνώμην του ἐνταῦθα Κ. εἰσαγγελέως.

Δυνάμει και τών ἀρθρων 208 § 4 και 221 τής ποινικῆς δικονομίας,

Ἐντέλλεται

α. Ὁ εἰρημένος Κυρ. Κασώρης ναύτης να κατασχεθῆ.

β. Παρακαλοῦνται ἀπσαι αἱ πολιτικαὶ και στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ του Κράτους, να ἐνεργήσωσι περὶ τής κατασχέσεως του, και να παραδώσωσιν αὐτὸν ἀμκ κατασχεθῆ εις τὸν ἐκδόντα τὸ παρὸν κατασχετήριον.

γ. Ἡ ἐκτέλεσις του παρόντος ἀνατίθεται εις τήν ἐπιμέλειαν του ἐνταῦθα Κ. εἰσαγγελέως.

Τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα του ἐγκαλουμένου ἀγνωστῆ.

Εν Σύρῳ, τήν 15 Οκτωβρίου 1837.

Ο Ἀνακριτῆς Ν. Γ. ΠΓΓΑΣΗΣ.
Ο Δικας Γραμματεὺς Α. Γ. Μιχαήλ.

(Αριθ. έγγράφ. 1234).

2) (Αριθ. Πρωτοκλ. 563).

'Ο παρὰ τοῖς εν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Επειδὴ ὁ εκ του χωρίου Τζίβα, τής ἐπαρχίης Μαντινείας Κυριάκος Καρναδόπουλος Τζιγνίκης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀσελγείᾳ παρὰ φύσιν, πράξις προβλεπομένη ἀπὸ τὸ ἀρθρον 274 του ποιν. νόμου, εἶναι φυγάς και ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 329 έγγραφον τής μοιραρχίης Ἀρκαδίας.

Διούσαντες τήν γνώμην του εἰσαγγελέως.

Δυνάμει τών ἀρθρων 220-222 τής ποιν. δικονομίας.

Ἐντέλλομεθα.

1. Τήν κατάσχισιν του εἰρημένου Κυριάκου Καρναδοπουλου Τζιγνίκης, εκ του χωρίου Τζίβα.

2. Παρακαλοῦνται κατὰ συνέπειαν, ἀπσαι αἱ πολιτικαὶ και στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ του Κράτους, να ἐνεργήσωσι τήν κατάσχεσιν του, και παραδώσωσιν αὐτὸν, ἀμκ κατασχεθῆ, εις τὸν ἐκδόντα τὸ παρὸν κατασχετήριον.

3. Τὸ παρὸν ἐνταλμα θέλει τοιχοκολληθῆ εις τὰ διά του ἀρθρου 194. τής ποιν. δικονομίας, ὠρισμένα μέρη και δημοσιευθῆ διά τής έφημερίδος, τών Άγγελιών.

4. Ἡ ἐκτέλεσις του παρόντος, θέλει ἐνεργηθῆ ἐπιμελείᾳ του παρὰ τοῖς εν Σπάρτῃ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, κατὰ τὸς ὅρους του ἀρθρου 222. τής ποιν. δικονομίας.

Τὰ χαρακτηριστικὰ του μνησθέντος ἀγνωστοῦνται.

Εν Σπάρτῃ, τήν 22 Οκτωβρίου 1837.

Ο Πρὸς Ἀνακριτῆς Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ο Υπὸ γραμμῆς Ιω. Παναγιώτης.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

(Αριθ. έγγράφ. 1976).

(Αριθ. πρωτοκ. 562.)

'Ο παρὰ τοῖς εν Λαμῖᾳ Πλημμελειοδικαῖς Ἀνακριτῆς.

Επειδὴ αἱ βλαχοποιμένες Κώσας Στέφου, και Κώσας Μήλιου, κατηγορούμεναι ἐπὶ αὐτοδικίᾳ, εἶναι ἀπόντες και ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

Κλητεῦομεν αὐτὰς, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας ἐντὸς τριῶν μηνῶν, διά να ἀπολογηθῶσιν εις τήν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν.

Τὸ παρὸν κλητήριο ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ, ἐπιμελείᾳ του παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πλημμελειοδικαῖς Κ. εἰσαγγελέως εις τὴν τελευταίαν κατοικίαν τών κατοικορουμένων και ἐνταῦθα κατὰ τὸν διά τὰς δημοσίους τοιχοκολλήσεις προσδιορισμένον τόπον.

Εν Λαμῖᾳ, τῆ 18 Οκτωβρ. 1837.

Ο Ἀνακριτῆς Κ. ΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ο Δικας Ὑπογραμματαὺς Κ. Δ. Δημητριάδης.